

Societas Iesv Amatrix, Cultrix, Imitatrix, Christi Crvcifixi

Sandaeus, Maximilianus

Antverpiae, 1647

106. Spectaculo Crucifixi atro tecti velo, & mox revelati feriâ sextâ
hebdomadæ sanctioris, inimicitias, & simultates in civitate capitales
feliciter tollit, Benedictus Palmius, Italus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55449](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55449)

hi esset salutaris. Nec spes fefellit. Nam statim atq; mater ex tenerâ pietate collachrymans CRUCEM partibus, quas expressi, appressit, vis morbi adeò remisit, ut intra quatuor aut quinque dies penitus me senserim convaluisse.

Quare, tam eximii beneficii memor, nunquam neglexi occasionem grati animi signa pro meo virili expromere, & DEVM pro tam insigni munere supplex venerari. Hic deinde diligenter investigavit omnia quæ ad CRUCIS CARAVACENSIS memoriam, venerationemque conferre possent, ut hanc animi gratitudinem demonstraret.

Ioannes Robles in historia de Cruce Caravacensi cap. 1.

VI.

AMATOR CRUCIFIXI

Spectaculo Crucifixi atro lecti velo, & mox revelati, feriâ sextâ hebdomada sanctioris inimicitias & simulates in civitate capitales feliciter tollit.

106.
BENEDI-
CTVS
PALMIVS
Italus.

MAMERTINA civitas communi gaudio, longè autem fama per omnem Siciliam celebravit, quod BENEDICTVS PALMIVS percelebris è Societate Concionator virtute CRUCIFIXI effecit Anno M. D. LII. Sebastianus erat Ansalonius ex familiâ opulentâ ac nobili,

li, cui ob interemptum fratrem cum alio item cive nobili Papardo odium inextinguibile annum iam septimum intercedebat. Hi multos propinquorum, ac necessariorum trahebant in partes. Multi ob eam rem in exilium acti. Papardus jam pridem datus in carcerem, sæpeque tortus, supplicium indies ultimum expectabat.

Ceterum, Ansalonius, quamvis in ultionis rabie obstinatus, per ejus anni Quadragesimam cæpit non illibenter Palmii concionibus interesse: nec raro vehementer incitabatur animo ad Christianam lenitatem; sed molitus penitusque medullis insitus furor cælestem flammam pectore concipi non sinebat.

Ecce autem feriâ sextâ majoris hebdomadæ, Benedictus, quamquam dicendi genere concitatissimo semper & lachrymarum promptissimarum copia utebatur, præter morem incensus, post horarum propè septem declamationem, cum de more CRVCIFIXI effigiem populo pararet ostendere, jamque eam paululum detexisset, repente, haud sine divino instinctu, rursus obvolvitur, & accensas faces jubet extinguere, magna voce contestans, nequaquam se populo CHRISTVM Dominum, quem suis peccatis in CRVCEM egerint, ostensurum, nisi numquam ejus Majestatem

violaturos in posterum eodem loco sponderent.

Cunctante hîc multitudine, partim attonitâ, partim artificio quodam ea agi existimante; convertitur ad CRUCIFIXVM Palmius, atque ita, ut erat nigro velamine obtectum, arctè complexum, cum lachrymis, ac voce lamentabili, En, inquit, Domine mi IESV, nōne verum est, quod dicimus: *Populus hic labiis me honorat, Cor autem eorum longè est à me?* An servos tuos profiteri se nolunt? Hac voce cordibus auditorum, tanquam pugione perfossis, continuò gemitus, & comploratio extitit, strepitusque confusus, volumus ingemioantium, volumus: CRUCIFIXVM revela.

Ansalonius inter hæc, qui multum concione totâ profuderat lachrymarum, æstuabat, angebatur, & quia linguam dolor ac fletus impediabat, sæpe animo secum, Volo, iterabat. Famulum quidem etiam misit, qui fidem Concionatori faceret, Ansalonium, quæ ille vellet, acturum. Sed antequam ad suggestum famulus veniret exundantis impetum pectoris, angoremque ipse non ferens, erupit repenti, ac voce, quanta potuit, maxima exclamavit: En, Domine, faciam quod voles. Qui clamor tantus strepitu concionis represso, Concionatorem, quoque sic perturbavit,

ut

IMITATRIX CRUCIFIXI. 179

ut vix sui potens Latine quæreret, Quis estu? Cui ille, Ego sum Sebastianus ille Ansalonius.

Hic verò ad sonitum ejus nominis in universo populo, cui notissima erat hominis pertinacia, & optatissima conversio, immensa lacrymis mysta sunt gaudia. Palmius jussus rursus accendi facibus optatam tandem Domini effigiem è CRUCE pendentis, remoto velo spectandam offert, ac de clementiâ Salvatoris immensa disputans, iterumque ad detestationem scelerum, & nova vitæ exordia omnes adhortans finem dicendi fecit.

Opperiens Ansalonius descendentem suggesto, ruensque in ejus amplexum, negat se ab Collegio recessurum, donec, quod sponderat, cumulatè perficeret. In eandem sententiam dat litteras ad propinquos, neutiquam se elaturum ab Collegio pedem, nisi & ipsi in pacem consentiant. Advocatur publicus Scriba: res tota componitur.

Papardus, qui ad supplicium ultimum jam se Christianâ æquitate composuerat, è carcere liber educitur, exules revocantur: cuncta civitas gaudio gestit. Ansalonius verò penitus jam alter, totus primò in expiandâ priorè vita occupatus; deinde mortiferi criminis, quod causa necis CHRISTI CRUCIFIXI

fuiſſet, horrore concepto graviffimo, ne quid unquam tale committeret, octavo quoque die Divinis ſe communire myſteriis exorſus; poſtremo, tanquam in arcem, in Capucinatorum confugit ordinem, ibique vitam tantæ converſionis celebritate dignam peregit.

Hiſtoria Societ. IESV par. 1. lib. 12. à num. 27. Nicol. Grlandini Iacobus Damianus in Synopſi Societ. IESV lib. 1, cap. 10. §. 2.

VIII.

AMATOR CRUCIFIXI

*In quâlibet expeditione, Crucem extol-
lit, præfert, erigendam, honoran-
dâmq; ſuadet: & ut fiat
obtinet.*

107.
PATRES
in
ASIA.

ANNO M. D. LVIII. multa conti-
gerunt ad hõnorem CRUCIFIXI per
Societatis IESV Patres, qui tunc cura-
bant rem Chriſtianam in Aſiâ, per In-
diam diviſi.

Ternate extrema tolerabantur tem-
pore obſidionis; per cujus moram, cari-
tas primùm annonæ, inde inopia, poſt
fames orta. Accessit, ut aſſoler, morbi
genus exitiale, qui pueros præcipuè &
indigenas ſtravit. Expectabatur à Joan-
ne Baccianſi Rege nuper ad CHRISTVM
converſo auxilium, cujus tandem con-
ſpecta eſt claffis. Inprimis agebatur na-
vis in quâ

FER.